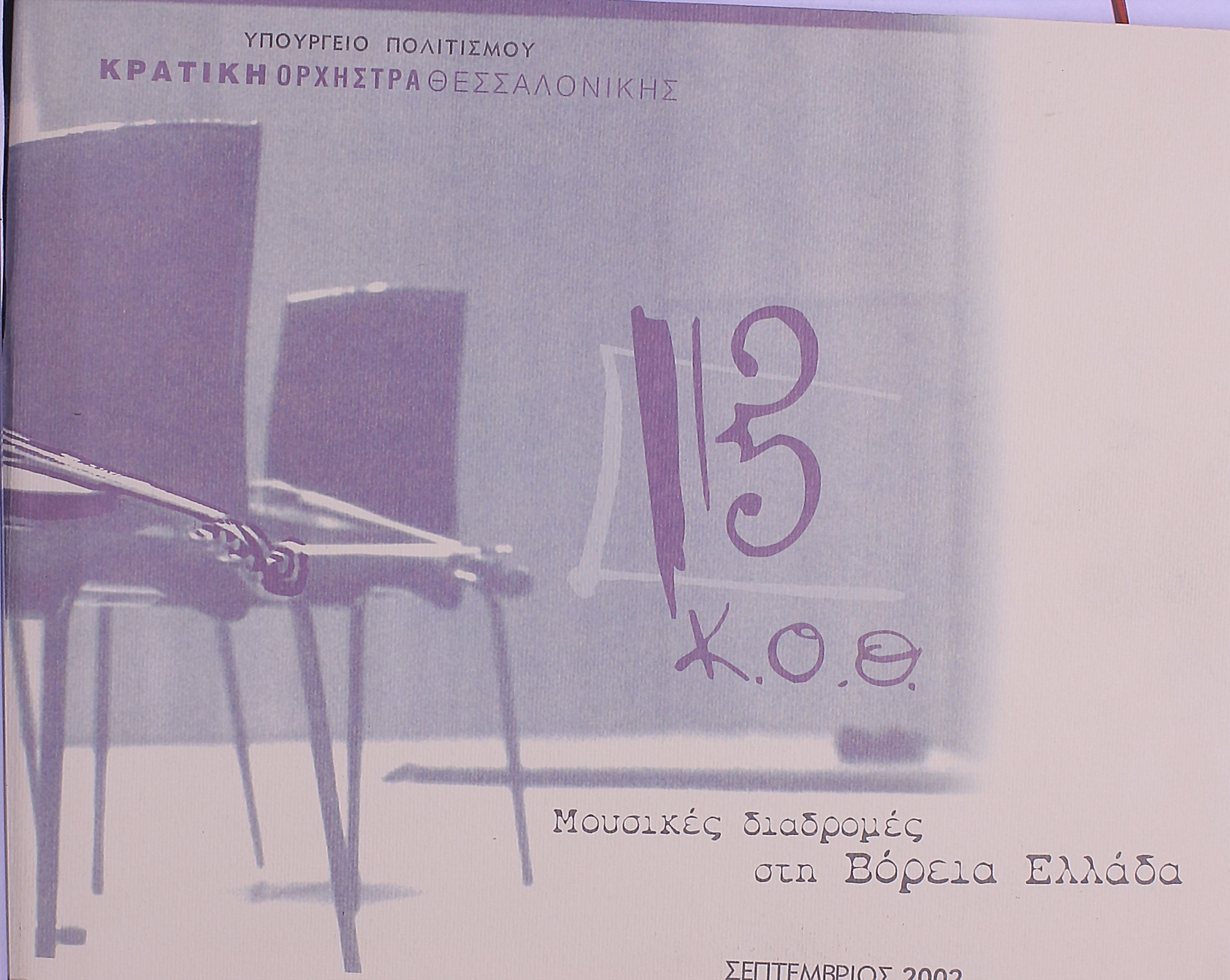

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

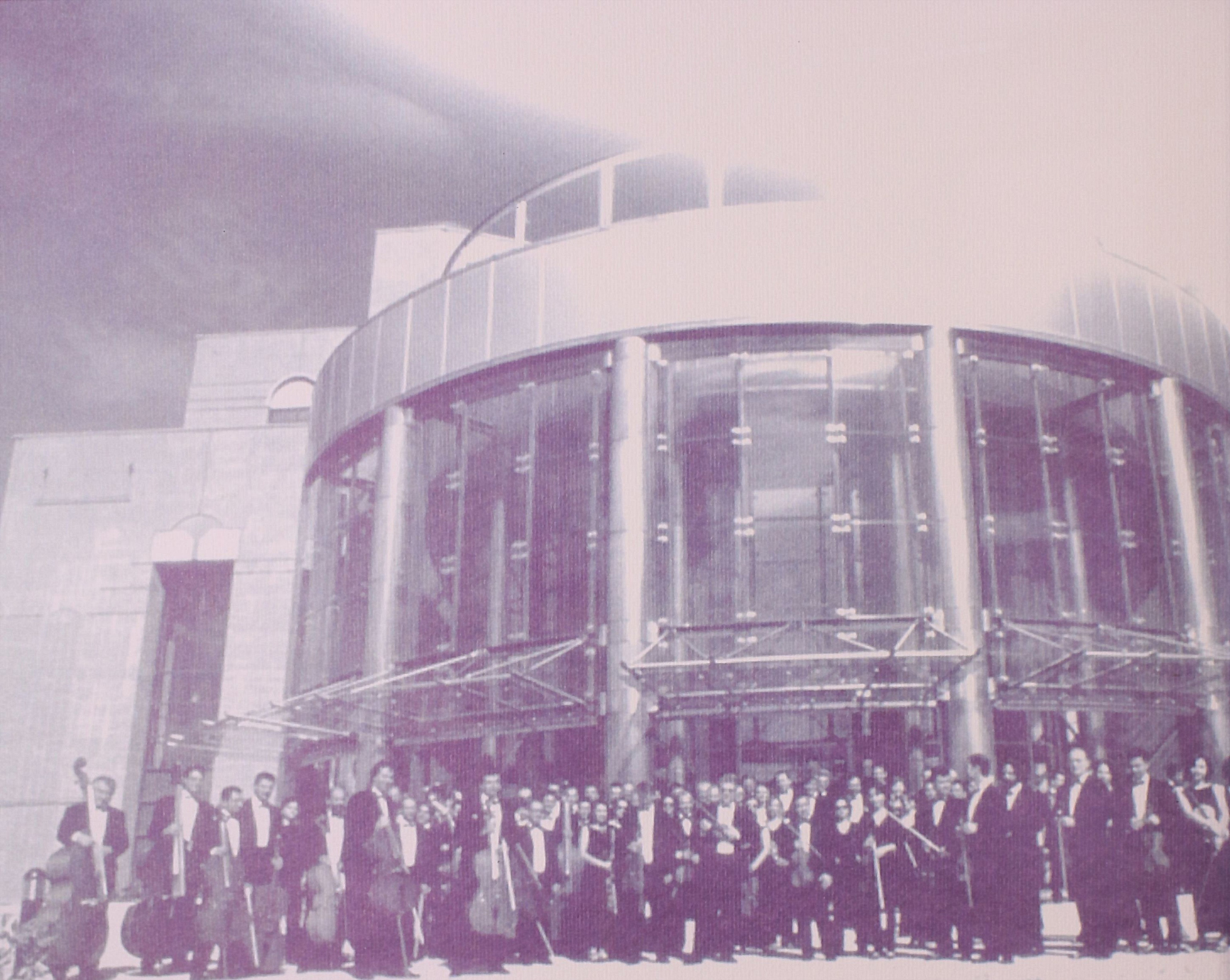

13

Κ.Ο.Θ.

Μουσικές διαδρομές
στη Βόρεια Ελλάδα

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2002

Αγαπητοί φίλοι,

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, ο παλαιότερος κρατικός πολιτιστικός φορέας της Βόρειας Ελλάδας, ξεκινά τη νέα καλλιτεχνική περίοδο 2002-2003 με μια σειρά συναυλιών στην ελληνική περιφέρεια, εκπληρώνοντας έναν από τους βασικούς της στόχους, που είναι η παρουσίαση της συμφωνικής μουσικής σε πόλεις εκτός Θεσσαλονίκης.

Η καλλιτεχνική περίοδος ξεκινά με τις καλύτερες προϋποθέσεις μετά από επιτυχημένες συναυλίες στο Φεστιβάλ της Μονής Λαζαριστών και στη Βαλένθια της Ισπανίας, συνεχίζοντας στη Φλώρινα, στη Νάουσα, στην Καστοριά και στη Λάρισα. Ακολουθούν τα ΛΖ' ΔΗΜΗΤΡΙΑ και μια συναυλία στη Σόφια της Βουλγαρίας.

Έχοντας στο δυναμικό μας 35 νέους μόνιμους μουσικούς, στόχος μας είναι η παρουσίαση ενός καλλιτεχνικού προγράμματος αντάξιου της 42χρονης παρουσίας της ορχήστρας, αλλά και των απαιτήσεων του φιλόμουσου κοινού της.

Συνεχίζουμε τη συνεργασία μας με τον Οργανισμό Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης και ταυτόχρονα δίνουμε το δικό μας «παρών» στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης, με συναυλίες φιλανθρωπικού χαρακτήρα, σε συνεργασία με φορείς όπως η UNICEF, ο Σύλλογος για τη Σκλήρυνση Κατά Πλάκας, το Σωματείο ΣΤΟΡΓΗ, η Ελληνική Αντικαρκινική Εταιρία, και με αφιερώματα σε μεγάλους Έλληνες δημιουργούς (Δημήτρη Δραχατάκη, Κοσμά Γαλιλαία).

Με την άριστη συνεργασία των μουσικών μας και τη συμπαράσταση του Υπουργείου Πολιτισμού ξεκινάμε αισιόδοξα τη νέα καλλιτεχνική περίοδο, υπολογίζοντας και στην αμέριστη συμπαράσταση του κοινού, το οποίο είναι και ο αποδέκτης της προσφοράς μας.

Ο Πρόεδρος του ΕΤΟΣ της Κ.Ο.Θ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ

Ο Αναπλ. Διευθυντής της Κ.Ο.Θ.
ΜΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μίκης Μιχαηλίδης

ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Κάρολος Τρικολίδης

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Γιακουμής

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

Μέλη

Κωνσταντίνος Ζέρβας

Μαρία Τούρτα

Ιφιγένεια Παραστατίδου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Πατσαλίδης

Αντιπρόεδρος

Άρης Μπαζμαδέλης

Μέλη

Δημήτρης Πάτρας

Γιώργος Πολίτης

Δημήτρης Χανδράκης

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

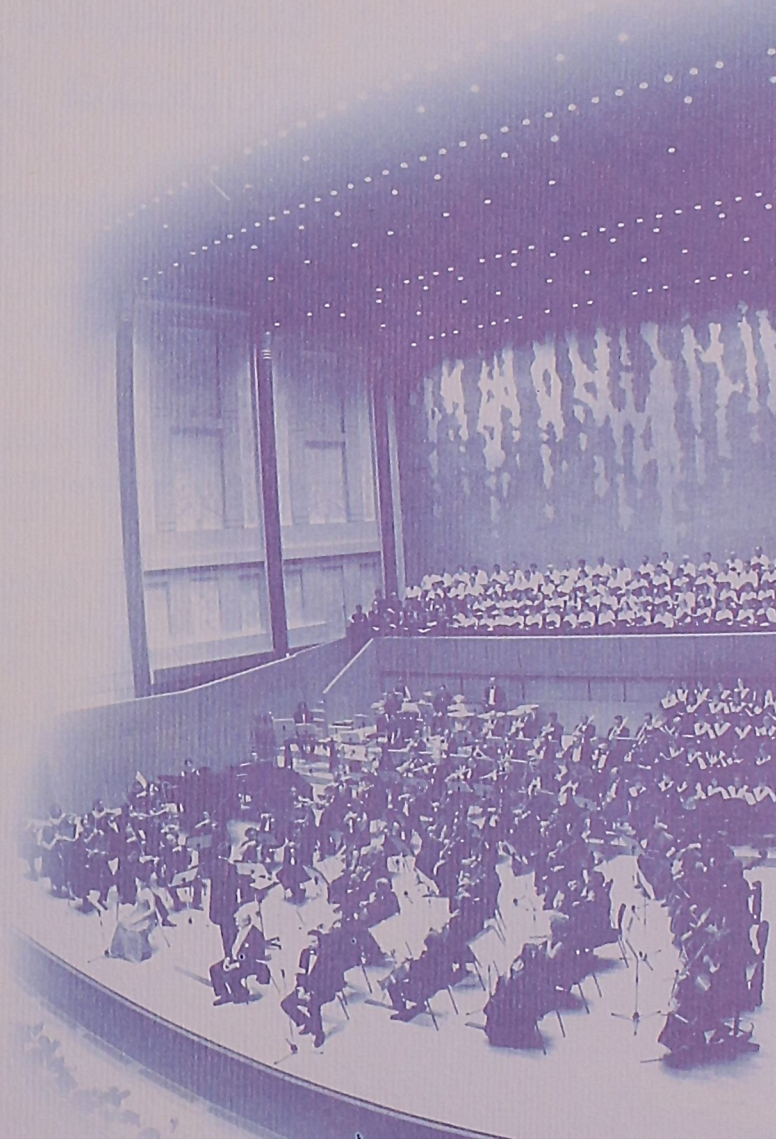
Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλωνα Μιχαηλίδη, με τον τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος». Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλάς, ο Κάρλος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτές διευθυντές της είναι ο Μίκης Μιχαηλίδης.

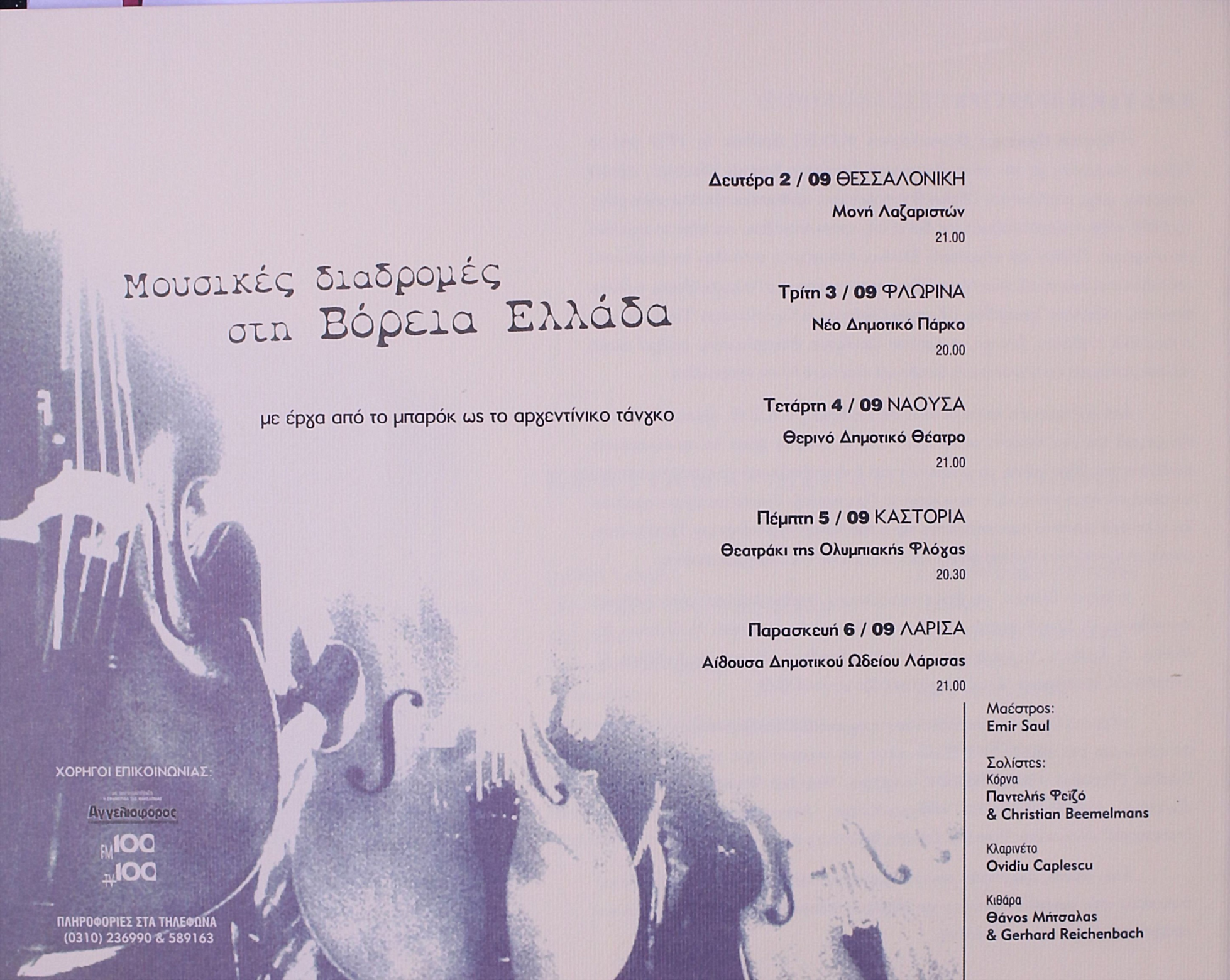
Από την αρχή της καλλιτεχνικής της διαδρομής η Κ.Ο.Θ. συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, με στόχο πάντοτε την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού. Πρωταρχικός στόχος της είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης και η προώθηση νέων ταλέντων. Πολλές ήταν, επίσης, οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποιήσε.

Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί, καθώς και σολίστες διεθνούς ακτινοβολίας (Α. Khatchaturian, Οδ. Δημητριάδης, Μ. Rostropovich, Ν. Gutman, Μ. Maisky, Δ. Σχούρος, Β. Ashkenazy, Ρ. Badura-Skoda, Λ. Kogan, Λ. Καβάκος, Β. Tretjakov, Β. Σρίνακον και άλλοι) έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί ετησίως ένα μεγάλο αριθμό συναυλιών και έχει εμφανισθεί επανειλημμένα στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της Ελλάδας (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φεστιβάλ Φιλίππων) όσο και του εξωτερικού (Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια»-Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti"-Μασσαλία, Φεστιβάλ Eclectic, Βαλένθια κ.ά.).

Έχει, επίσης, εμφανισθεί επανειλημμένα στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμμετείχε στην συναυλία εχκαινίων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, όπου και πραγματοποιεί πλέον τις συναυλίες της.

Μουσικές διαδρομές στη Βόρεια Ελλάδα

με έρχα από το μπαρόκ ως το αρχεντίνικο τάνγκο

Δευτέρα 2 / 09 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μονή Λαζαριστών

21.00

Τρίτη 3 / 09 ΦΛΩΡΙΝΑ

Νέο Δημοτικό Πάρκο

20.00

Τετάρτη 4 / 09 ΝΑΟΥΣΑ

Θερινό Δημοτικό Θέατρο

21.00

Πέμπτη 5 / 09 ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Θεατράκι της Ολυμπιακής Φλόγας

20.30

Παρασκευή 6 / 09 ΛΑΡΙΣΑ

Αίθουσα Δημοτικού Ωδείου Λάρισας

21.00

Μαέστρος:
Emir Saul

Σολίστες:
Κόρνα
Παντελής Φεϊζό
& Christian Beemelmans

Κλαρινέτο
Ovidiu Caplescu

Κιθάρα
Θάνος Μίτσας
& Gerhard Reichenbach

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

με την υποστήριξη
της Εταιρείας για την Πολιτιστική
Διευκόλυνση
Διγγελιοφόρος

FM 100
TV 100

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ
(0310) 236990 & 589163

Μαέστρος: Emir Saul | Κιθάρα: Θάνος Μήτσαλας

Δευτέρα 2 / 09

Μονή Λαζαριστών

21.00

A μέρος

W.A.Mozart

"Οι Γάμοι του Φίγκαρο", Εισαγωγή
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 5'

R. Strauss

Σερενάτα για πνευστά σε μι ύφεση μείζονα,
έρχο 7 **Α' εκτέλεση**
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10'

J. Rodrigo

Κοντσέρτο για κιθάρα και ορχήστρα
(Concierto de Aranjuez)
I. Allegro spiritoso
II. Adagio
III. Allegro gentile
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 21'

B μέρος

O. Fernandez

Batuque: Danza di Negri
Finale από τη βραζιλιάνικη σουίτα
"Reisado do Pastoreio"
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

A. Piazzolla

Tangazo **Α' εκτέλεση**
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 12'

G. Rossini

Tarantella: La Danza Napolitana **Α' εκτέλεση**
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

J. Brahms

Ουγγρικοί Χοροί αρ.5 και αρ.6
Αρ. 5 - Allegro, Αρ.6 - Vivace
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 5'

A.Dvořák

Σλάβικοι Χοροί αρ.1 & αρ. 8, έργο 46
Αρ. 1, σε ντο ελάσσονα, Presto
Αρ.8, σε σολ ελάσσονα, Presto
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 7'

Μαέστρος: **Emir Saul**

Κόρνα: Παντελής Φειζό & Christian Beemelmans | Κλαρινέτο: Ovidiu Caplescu

Τρίτη 3 / 09

Νέο Δημοτικό Πάρκο

20.00

A μέρος

G.Ph. Telemann

Κοντσέρτο για 2 κόρνα και έγχορδα

σε ρε μείζονα **Α' εκτέλεση**

I. Spiritoso, ma non allegro

II. Adagio Allegro

III. Largo

IV. Allegro assai

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10'

N. Σκαλκώτας

Πέντε ελληνικοί χοροί για ορχήστρα εγχόρδων

I. Ηπειρώτικος, II. Κρητικός, III. Τσάμικος,

IV. Αρκαδικός, V. Κλέφτικος

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10'

Cl. Debussy

Ραγωδία αρ. 1 για κλαρινέτο και ορχήστρα

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10'

B μέρος

O. Fernandez

Batuque: Danza di Negri

Finale από τη βραζιλιάνικη σουίτα

"Reisado do Pastoreio"

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

A. Piazzolla

Tangazo **Α' εκτέλεση**

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 12'

G. Rossini

Tarantella: La Danza Napolitana **Α' εκτέλεση**

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

J. Brahms

Ουγγρικοί Χοροί αρ.5 και αρ.6

Αρ. 5 - Allegro, Αρ.6 - Vivace

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 5'

A. Dvořák

Σλάβικοι Χοροί αρ.1 & αρ. 8, έρχο 46

Αρ. 1, σε ντο ελάσσονα, Presto

Αρ.8, σε σολ ελάσσονα, Presto

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 7'

Μαέστρος: Emir Saul | Κιθάρα: Gerhard Reichenbach

Τετάρτη 4 / 09

Θερινό Δημοτικό

Θέατρο

21.00

A μέρος

W.A.Mozart

"Οι Γάμοι του Φίγκaro", Εισαγωγή
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 5'

R. Strauss

Σερενάτα για πνευστά σε μι ύφεση μείζονα,
έρχο 7 **Α' εκτέλεση**
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10'

J. Rodrigo

Κοντσέρτο για κιθάρα και ορχήστρα
(Concierto de Aranjuez)
I. Allegro spiritoso
II. Adagio
III. Allegro gentile
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 21'

B μέρος

O. Fernandez

Batuque: Danza di Negri
Finale από τη βραζιλιάνικη σουίτα
"Reisado do Pastoreio"
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

A. Piazzolla

Tangazo **Α' εκτέλεση**
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 12'

G. Rossini

Tarantella: La Danza Napolitana **Α' εκτέλεση**
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

J. Brahms

Ουγγρικοί Χοροί αρ.5 και αρ.6
Αρ. 5 - Allegro, Αρ.6 - Vivace
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 5'

A.Dvorák

Σλάβικοι Χοροί αρ.1 & αρ. 8, έργο 46
Αρ. 1, σε ντο ελάσσονα, Presto
Αρ.8, σε σολ ελάσσονα, Presto
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 7'

Μαέστρος: **Emir Saul**

Κόρνα: Παντελής Φειζό & **Christian Beemelmans** | Κλαρινέτο: **Ovidiu Caplescu**

Πέμπτη 5 / 09

Θεατράκι

της Ολυμπιακής Φλόγας

20.30

A μέρος

G.Ph. Telemann

Κοντσέρτο για 2 κόρνα και έγχορδα

σε ρε μείζονα **Α' εκτέλεση**

I. Spiritoso, ma non allegro

II. Adagio Allegro

III. Largo

IV. Allegro assai

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10'

N. Σκαλκώτας

Πέντε ελληνικοί χοροί για ορχήστρα εγχόρδων

I. Ηπειρώτικος, II. Κρητικός, III. Τσάμικος,

IV. Αρκαδικός, V. Κλέφτικος

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10'

Cl. Debussy

Ραγωδία αρ. 1 για κλαρινέτο και ορχήστρα

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10'

B μέρος

O. Fernandez

Batuque: Danza di Negri

Finale από τη βραζιλιάνικη σουίτα
"Reisado do Pastoreio"

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

A. Piazzolla

Tangazo **Α' εκτέλεση**

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 12'

G. Rossini

Tarantella: La Danza Napolitana **Α' εκτέλεση**

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

J. Brahms

Ουγγρικοί Χοροί αρ. 5 και αρ. 6

Αρ. 5 - Allegro, Αρ. 6 - Vivace

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 5'

A. Dvořák

Σλάβικοι Χοροί αρ. 1 & αρ. 8, έργο 46

Αρ. 1, σε ντο ελάσσονα, Presto

Αρ. 8, σε σολ ελάσσονα, Presto

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 7'

Μαέστρος: Emir Saul | Κιθάρα: Θάνος Μήτσας

Παρασκευή 6 / 09

Αίδουσα

Δημοτικού Ωδείου

21.00

Α μέρος

W.A.Mozart

"Οι Γάμοι του Φίγκαρο", Εισαγωγή
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 5'

R. Strauss

Σερενάτα για πνευστά σε μι ύφεση μείζονα,
έρχο 7 **Α' εκτέλεση**
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10'

J. Rodrigo

Κοντσέρτο για κιθάρα και ορχήστρα
(Concierto de Aranjuez)
I. Allegro spiritoso
II. Adagio
III. Allegro gentile
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 21'

Β μέρος

O. Fernandez

Batuque: Danza di Negri
Finale από τη βραζιλιάνικη σουίτα
"Reisado do Pastoreio"
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

A. Piazzolla

Tangazo **Α' εκτέλεση**
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 12'

G. Rossini

Tarantella: La Danza Napolitana **Α' εκτέλεση**
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3'

J. Brahms

Ουγγρικοί Χοροί αρ.5 και αρ.6
Αρ. 5 - Allegro, Αρ.6 - Vivace
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 5'

A.Dvořák

Σλάβικοι Χοροί αρ.1 & αρ. 8, έργο 46
Αρ. 1, σε ντο ελάσσονα, Presto
Αρ.8, σε σολ ελάσσονα, Presto
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 7'

Μίκης Μιχαηλίδης
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου, όπου σπούδασε βιολί και θεωρητικά. Συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης βιολί με τον Κοσμά Γαλιλαία και ανώτερα θεωρητικά με το θείο του Σόλωνα Μιχαηλίδη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Ανωτάτη Σχολή Μουσικής της Βιέννης, στο Κονσερβατόριο της Βιέννης και στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής του Λονδίνου (L.R.S.M. performance).

Ξεκίνησε τις εμφανίσεις του στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση της Κύπρου. Υπήρξε μέλος της Ορχήστρας Δωματίου "Cappella Academica", της Συμφωνικής Ορχήστρας Tonkünstler, του "Trio Metamorpho" και του συγκροτήματος παλιάς μουσικής "Clemencic Consort" στη Βιέννη.

Από το 1981 δίδαξε στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης και από το 1985 στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης. Διηύθυνε τα μουσικά σεμινάρια Βερτίσκος, την Ορχήστρα Νέων Βορείου Ελλάδος και την Ορχήστρα Δωματίου Pro Musica κλπ.

Έδωσε ιδιαίτερο βάρος στους Έλληνες συνθέτες και στους νέους καλλιτέχνες. Ανέβασε παιδικές όπερες, μιούζικαλ και μουσικό θέατρο. Έκανε πολλές παγκόσμιες και πανελλήνιες πρώτες εκτελέσεις.

Είναι Α' κορυφαίος της Κ.Ο.Θ., Διευθυντής του Νομαρχιακού Ωδείου Φλώρινας και από το Μάρτιο του 2001 Αναπληρωτής Διευθυντής της Κ.Ο.Θ.

Ο Εμίρ Σαούλ γεννήθηκε στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής το 1956. Σπούδασε βιολί και τραγούδι στο Ωδείο "Gilardo Gilardi" και συνέχισε με σπουδές σύνθεσης και διεύθυνσης ορχήστρας στο Εθνικό Πανεπιστήμιο της Λα Πλάτα, απ' όπου αποφοίτησε με τιμητική υποτροφία.

Ξεκίνησε την καριέρα του ως αρχιμουσικός το 1979, όταν ίδρυσε το μουσικό σύνολο «Λα Πλάτα», το οποίο διηύθυνε μέχρι το 1983. Την ίδια χρονιά συγκρότησε ορχήστρα στη Σχολή Τεχνών, όπου επίσης δίδαξε διεύθυνση ορχήστρας.

Το 1984 έγινε μόνιμος μάστρος των ορχηστρών της πόλης Tucuman και του Εθνικού Πανεπιστημίου της Αργεντινής. Το 1985 ίδρυσε την ορχήστρα νέων στο ίδιο Πανεπιστήμιο, στην Tucuman, την οποία διηύθυνε μέχρι το 1990.

Έκανε το ντεμπούτο του ως συνθέτης (1983-1984) και κατόπιν ως μάστρος (1985) στο θέατρο Colon του Μπουένος Άιρες. Έκτοτε ξεκίνησε διεθνή καριέρα, διευθύνοντας στις Η.Π.Α., στην Αγγλία, στην Ολλανδία, στο Βέλγιο, στην Ισπανία, στη Νότια Κορέα, στην Ελλάδα, στην Πορτογαλία, στη Ρουμανία και στην Ιταλία. Η Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου, η Ορχήστρα του Θεάτρου Colon, η Φιλαρμονική του Μπουένος Άιρες, η Ορχήστρα Χάυντεν (Μπολτσάνο, Ιταλία), η Συμφωνική Sheboygan (Η.Π.Α.), η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και οι Ορχήστρες Δωματίου της Λα Πλάτα και του Μάχιο είναι μερικές μόνο από τις ορχήστρες που έχει διευθύνει.

Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει περισσότερα από 150 έργα και εκτείνεται από τη συμφωνική μουσική ως την όπερα και το μπαλέτο, με χαρακτηριστικά δείγματα τις εννέα συμφωνίες του Μπετόβεν, τα *Κάρμιντα Μπουράνα*, τις *όπερες Αίντα*, *Ναμπούκο*, *Τραβιάτα*, *Τροβατόρε*, *Κουρέας της Σεβίλλης*, *Δον Κιχώτης*, *Κάρμεν* κ.ά.

Το 1994 διηύθυνε την πρώτη παρουσίαση της όπερας του Ροσσίνι *Σταχτοπούτα* στην Όπερα του Κέντρου Τεχνών της Σεούλ.

Ο Εμίρ Σαούλ έχει διακριθεί παράλληλα και ως συνθέτης. Έργα του έχουν παρουσιαστεί από πολλές ορχήστρες. Αξίζει να αναφερθούν η *Μικρή συμφωνία* (Α' βραβείο Ιδρύματος «Λα Πλάτα»), τα *Παχνίδια και Φούγκες*, το *Ντουέτο έργο 5*, οι *Παραλλαγές για βιολί και πιάνο*, τα *Τρία τραγούδια του θανάτου που προσπέρασε*.

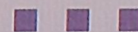
Επί σειρά ετών υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής του "Operaia", λυρικού συνόλου με το οποίο εμφανίστηκε σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις.

Σήμερα ζει μόνιμα στη Βερόνα της Ιταλίας, όπου διευθύνει το Ορχηστρικό Στούντιο "Scaligero". Είναι, επίσης, καθηγητής στο Ινστιτούτο Μουσικής «Βέρντι» της Ραβέννας (στο μάθημα των ορχηστρικών ασκήσεων).

Το κοινό και οι κριτικοί του επιφυλάσσουν ενθουσιώδη υποδοχή είτε εμφανίζεται ως μάστρος είτε ως συνθέτης.

EMIR SAUL

διευθυντής ορχήστρας

ΘΑΝΟΣ ΜΗΤΣΑΛΑΣ

κιθάρα

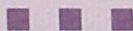
Ο Θάνος Μήτσαλας γεννήθηκε στη Νάουσα Ημαθίας. Σπούδασε κιθάρα στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και πήρε δίπλωμα σολίστ το 1989 με άριστα παμψηφεί, Α' βραβείο και αριστείο εξαιρετικής επίδοσης. Συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Σχολή της Κολωνίας/Άαχεν και πήρε το μεταπτυχιακό του δίπλωμα το 1994, με Α' βραβείο και μέγιστη διάκριση. Ολοκλήρωσε τον κύκλο της μουσικής του εκπαίδευσης, παρακολουθώντας πρόγραμμα επαγγελματικών μεταπτυχιακών σπουδών στο περίφημο Julliard School της Νέας Υόρκης, όπου έλαβε εξειδίκευση στη μουσική μπαρόκ. Ήταν μαθητής του διακεκριμένου Έλληνα κιθαρίστα Κώστα Κοτσιώλη. Επίσης, μαθήτευσε κοντά στους Thomas Miller Pering (Γερμανία) και Sharon Isbin (ΗΠΑ).

Έδωσε το πρώτο του ατομικό ρεσιτάλ σε ηλικία 14 ετών. Ένα χρόνο αργότερα πραγματοποιήθηκε η πρώτη του σύμπραξη με συμφωνική ορχήστρα. Το διεθνές του ντεμπούτο έγινε στην Πολωνία, όπου ερμήνευσε το Κοντσέρτο Αρανχουέθ (Aranjuez) του Ροντρίγκο σε ηλικία 16 ετών.

Ο Θάνος Μήτσαλας έχει αποσπάσει πολλά βραβεία και διακρίσεις. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν τα πρώτα βραβεία (1983-1984) στη μικρή σπουδαστική κατηγορία, στο Διεθνές Φεστιβάλ Κλασικής Κιθάρας Βόλου, το Β' βραβείο και το ειδικό βραβείο κοινού στον Διεθνή Διαγωνισμό Κιθάρας Tychy στην Κρακοβία (1988), το βραβείο και η υποτροφία «Δημήτρης Σχούρος» του Νέου Ωδείου Θεσσαλονίκης (1989), το Α' βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό Carrefour Mondial de la Guitar στη Μαρτινίκα (1990), το Δ' βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό Κιθάρας "Stotsenberg" του Πανεπιστημίου UCLA των ΗΠΑ (1995) και το Γ' βραβείο στο Διεθνή Διαγωνισμό Κιθάρας "Sinaia" στη Ρουμανία (1999). Επίσης, ο Θάνος Μήτσαλας κέρδισε τις υποτροφίες του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών στην Ελλάδα και Robert Nelson στις ΗΠΑ (1994).

Ο Θάνος Μήτσαλας έχει μεγάλη διδακτική πείρα και έχει συμμετάσχει επανειλημμένα σε master class. Έντονη είναι και η διεθνής του δραστηριότητα με ρεσιτάλ, συναυλίες μουσικής δωματίου και συμπράξεις με ορχήστρες σε σημαντικά φεστιβάλ μουσικής, όπως τα: Aspen Music Festival (ΗΠΑ), Διεθνές Φεστιβάλ Κιθάρας Βόλου, Silesian Guitar Autumn Festival (Tychy-Πολωνία), Festival de Cordoba (Ισπανία), Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου της Σαντορίνης, Carrefour Mondial de la Guitar (Μαρτινίκα), Διεθνείς Μουσικές Ημέρες της HELEXPO, International Guitar Festival of Havana (Κούβα), Zory International Guitar Festival (Πολωνία), Goche Delchev Music Festival (Βουλγαρία) κ.ά.

Από το 1999 ο Θάνος Μήτσαλας είναι διευθυντής στο Δημοτικό Ωδείο Νάουσας και υπεύθυνος καθηγητής της σχολής κιθάρας στο Ωδείο Βορείου Ελλάδας. Επίσης, είναι τακτικός καθηγητής κιθάρας στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης από το 1989.

Ο Gerhard Reichenbach γεννήθηκε το 1965 στη Γερμανία. Σπούδασε κλασική κιθάρα και τσέμπαλο στην Μουσική Ακαδημία της Κολωνίας με τον Dieter Kreidler και στο Ωδείο Αθηνών με τον Κώστα Κοτσιώλη, έναν από τους πιο σημαντικούς καλλιτέχνες στον τομέα της λατινοαμερικάνικης μουσικής. Επίσης παρακολούθησε ιδιαίτερα μαθήματα με τον βραζιλιάνο κιθαρίστα Odair Assad, μέλος του "Assad-Guitar Duo", που θεωρείται το πιο διάσημο ντούετο κιθάρων παγκοσμίως.

Κέρδισε πολλά βραβεία και διπλώματα σε διαγωνισμούς κιθάρων, όπως το Α' βραβείο στον διαγωνισμό "Jugend musiziert" (Düsseldorf) και στον Διεθνή Διαγωνισμό Κλασικής Κιθάρων του San Juan (Puerto Rico).

Πραγματοποίησε το ντεμπούτο του ως σολίστ σε ηλικία δεκαπέντε ετών στη Γερμανία, όπου οι κριτικές τόνισαν το «*εξαιρετικό ταλέντο του, την καταπληκτική δεξιότεχνία και την απέραντη συγκέντρωση και ηρεμία*» του νεαρού μουσικού. Έκτοτε ακολουθεί διεθνή καριέρα ως σολίστ και συνεργάζεται με ορχήστρες και συγκροτήματα μουσικής δωματίου.

Έχει προσκληθεί για ρεσιτάλ στα σημαντικότερα κέντρα κλασικής μουσικής (Μόναχο, Κολωνία, Βερολίνο, Βρυξέλλες, Βιέννη, Κωνσταντινούπολη, Μπουρντό, Γκλασκώβη και αλλού). Παράλληλα εμφανίστηκε ως σολίστ στην Ελλάδα (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Κοζάνη, Καβάλα, Βέροια).

Την τελευταία πενταετία έχει προσκληθεί για ρεσιτάλ σε περισσότερα από τριάντα σημαντικά φεστιβάλ κιθάρων, όπως τα: Forum Gitarre (Wien), Bratislava Guitar Festival, Volos Guitar Festival, Dundee Guitar Festival, Frechen Guitar Festival, Koscalin Guitar Festival, Iserlohner Gitarrensymphosium, Pordenone Guitar Festival και Syracuse Guitar Festival. Το ρεπερτόριο του καλύπτει όλο το φάσμα των μουσικών εποχών και των κιθαριστικών στυλ, ενώ περιλαμβάνει ποικίλα προγράμματα μουσικής δωματίου και κονσέρτα με ορχήστρα.

Ο Gerhard Reichenbach παραδίδει μαθήματα masterclass σε διεθνή φεστιβάλ κιθάρων και προσκαλείται συχνά ως μέλος σε επιτροπές διεθνών διαγωνισμών. Έχει ηχογραφήσει επανειλημμένα για την τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Στο ενεργητικό του συγκαταλέγονται πολλές πρεμιέρες με έργα σύγχρονης μουσικής (Klaus Roder, Manfred Trojan, Lutz Werner Hesse, Werner Weiland), καθώς και πρώτες εκτελέσεις σύγχρονης μουσικής στην Ελλάδα (Drei Tentos, Hans Werner Henze, Concerto Elegiaco, Leo Brouwer, Aquarelles, Sergio Assad, Sunburst, Andrew York).

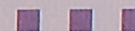
Συνεργάζεται τακτικά με τον μεγάλο μουσικό εκδοτικό οίκο Schott, όπου μέχρι τώρα έχουν εκδοθεί η "Partita in a-moll, BWV 1013" του J.S. Bach και το "Blue Waltz" του Friedrich Putz και σχεδιάζονται εκδόσεις από σονάτες του D. Scarlatti και έργα Ελλήνων συνθετών.

Έχει ηχογραφήσει πέντε CD για τις εταιρίες Dabringhaus und Grimm, Aurea Vox, Schott και Diapason. Ο δίσκος του "Musica Brasileira" βραβεύθηκε από το γερμανικό περιοδικό κιθάρων "Staccato". Πέρσι εκδόθηκε ο πιο πρόσφατος δίσκος του με έργα του Ισπανού συνθέτη Federico Μομπρου, όπου παρουσιάζονται σε παγκόσμια «πρώτη» τα έργα του Μομπρου στην αυθεντική τους μορφή.

Από το 1994 έως το 2000 δίδαξε κιθάρα στη Μουσική Ακαδημία της Βαϊμάρης, ενώ το 1998 κέρδισε σε διεθνή διαγωνισμό μια θέση τακτικού καθηγητή κιθάρων στο Πανεπιστήμιο της πόλης. Από το 2000, ο Gerhard Reichenbach, ο οποίος είναι παντρεμένος με Ελληνίδα, ζει στη Θεσσαλονίκη, όπου διδάσκει κιθάρα στο Μουσικό Κολέγιο.

GERHARD REICHENBACH

κιθάρα

CHRISTIAN BEEMELMANS

κόρνο

Ο Christian Beemelmans γεννήθηκε στη Βαρκελώνη το 1968. Ακολουθώντας τις μετακινήσεις του πρόσβη πατέρα του, ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές στο Ωδείο της Βόννης, με τον καθηγητή Miklos Varsanyi. Συνέχισε στο Πανεπιστήμιο του Ντίσελντορφ, με τον Carlos Crespo και στην Ανώτατη Μουσική Σχολή του Πανεπιστημίου της Κολωνίας, απ' όπου πήρε δίπλωμα κόρνου, μαθητεύοντας κοντά στους Clara Cristine Hohorst, Erich Penzel και Ulrich Hubner.

Έχει παρακολουθήσει μουσικά σεμινάρια με διακεκριμένους μουσικούς του είδους, όπως οι Peter Damm (Δρέσδη), Josef Mayr (Σάλτσμπουργκ), Wolfgang Wilhelm (Έσσεν) και Erich Penzel (Κολωνία).

Από πολύ νωρίς εμφανίστηκε ως κορνίστας σε σημαντικές ορχήστρες της Γερμανίας. Υπήρξε αναπληρωτής σολίστ κόρνου στη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μοντεβίδεο στην Ουρουγουάη (1997-1999), κορνίστας στην Κρατική Ραδιοφωνική Συμφωνική Ορχήστρα OSSODRE της Ουρουγουάης (1998-1999) και αναπληρωτής του 2^{ου} και 3^{ου} κορνίστα στο γερμανικό ορχηστρικό σύνολο "Mitteldeutsches Landestheater Wittenberg". Από τον Οκτώβριο του 1999 είναι σολίστ κόρνου στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Ο Christian Beemelmans έχει πραγματοποιήσει αρκετές ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εμφανίσεις, καθώς και πολλές ηχογραφήσεις για CD. Έχει εμφανιστεί σε σύνολα μουσικής δωματίου, όπως τα "Mozart-Ensemble Bonn", "Burg Metternich Quintett", "Ensemble d'Accord" και "TonArt Ensemble".

Παράλληλα με τη σολιστική του δραστηριότητα, εργάστηκε και ως καθηγητής κόρνου. Δίδαξε κόρνο και μουσική δωματίου στο Ωδείο Meckenheim (1994-1997) και υπήρξε διευθυντής πνευστών στη σχολή Jeunesse Musicale της Γερμανίας (1996).

Το 1998 ο Christian Beemelmans κέρδισε το Α' βραβείο στο διαγωνισμό κόρνου "Mozarteum de Montevideo".

Γεννήθηκε το Νοέμβριο του 1962 στην Πρεμετή της Βορείου Ηπείρου (Αλβανία). Σπούδασε στη Μουσική Ακαδημία των Τιράνων, απ' όπου πήρε δίπλωμα κόρνου με άριστα, το 1988.

Συμμετείχε στην Ορχήστρα της Μουσικής Ακαδημίας Τιράνων ως πρώτο κόρνο. Έχει συμπράξει ως μουσικός επί τρία χρόνια στην Ορχήστρα της Όπερας των Τιράνων. Το διάστημα 1993-1996 εργάστηκε ως κορνίστας (πρώτο κόρνο) στην Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής της Ε.Ρ.Τ.

Από το 1995 έως το 1999 ήταν υπεύθυνος καθηγητής της τάξης των χάλκινων πνευστών στο Δημοτικό Ωδείο Λαμίας. Από το 1997 συμμετέχει ως Κορυφαίος Β' στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΦΕΪΖΟ

κόρνο

Ο Ovidiu Carlescu γεννήθηκε στο Βουκουρέστι το 1960. Άρχισε κλαρινέτο σε ηλικία δώδεκα ετών στο Μουσικό Σχολείο "Georg Enescu" με την Αντριάνα Βίνκλερ, δείχνοντας από νωρίς τη χαρισματική του κλίση σ' αυτό το όργανο.

Η δραστηριότητα του ως κλαρινετίστα άρχισε το 1976, όταν πραγματοποίησε την πρώτη του εμφάνιση στην αίθουσα συναυλιών της ρουμάνικης RTV. Έκτοτε οι εμφανίσεις του συνεχίστηκαν με κοντσέρτα και ρεσιτάλ στις αίθουσες της Φιλαρμονικής "Georg Enescu", της "Ciprian Porumbescu" και σε πολλές άλλες αίθουσες του Βουκουρεστίου.

Το 1979 έγινε δεκτός στην τάξη του καθηγητή Ion Cudalbu στο Ωδείο του Βουκουρεστίου.

Η μεγάλη του δραστηριότητα στη Ρουμανία, με εμφανίσεις σε ρεσιτάλ και κοντσέρτα με συμφωνικές ορχήστρες, όπου παρουσίασε έργα υψηλών απαιτήσεων, είχε σαν αποτέλεσμα να επαινεθεί επανειλημμένα από κριτικούς και κοινό. Εμφανίστηκε με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα "Georg Enescu", τις Φιλαρμονικές Ορχήστρες των πόλεων Brasov, Satu Mare, Constanza, Βαουκ.κ.ά.

Ο Ovidiu Carlescu έχει κερδίσει πολλά βραβεία και υποτροφίες σε διαγωνισμούς και φεστιβάλ. Το 1984 παρακολούθησε με υποτροφία μαθήματα στην Montgenevre της Γαλλίας, υπό την καθοδήγηση καθηγητών απ' όλο τον κόσμο, όπως οι Karl Lester, Guy Deplus, Hans Stadler και Alain Damiens.

Ο Ovidiu Carlescu έχει παίξει σε πρώτες αποκλειστικές εκτελέσεις έργα για κλαρινέτο των συνθετών Jean Francaix, Jean Aubin και Jean-Marie Pomey. Το ρεπερτόριό του καλύπτει μεγάλο φάσμα συνθετών, από τον Μότσαρτ μέχρι τον Στοκχάουζεν.

Από το 1990 είναι μόνιμος κάτοικος της Ελλάδας και εμφανίζεται σε διάφορες πόλεις, δίνοντας συναυλίες και ρεσιτάλ. Είναι μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και καθηγητής κλαρινέτου στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης.

ΟVIDIU CAPLESCU

κλαρινέτο

W. A. MOZART (1756-1791)
"ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΦΙΓΚΑΡΟ", ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η όπερα του Mozart «Οι Γάμοι του Φίγκαρο» βασίζεται στο ομώνυμο θεατρικό έργο του Beaumarchais.

Το κείμενο του Beaumarchais διασκεύασε ο λιμπρετίστας Lorenzo da Ponte. Οι αντίπαλοι του Mozart προσπάθησαν με κάθε τρόπο να εμποδίσουν την παρουσίαση της όπερας. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, παρά τις αλλαγές του da Ponte, το κείμενο του Beaumarchais δεν έπαυε να έχει αρκετά έντονες κοινωνικές αιχμές, προβάλλοντας μέσα από κωμικές καταστάσεις τη διεκδίκηση δίκαιων αιτημάτων απλών ανθρώπων του λαού.

Τελικά το έργο ανεβάστηκε με διαταγή του Αυτοκράτορα την 1^η Μαΐου του 1786 στη Βιέννη. Η παράσταση είχε αποτυχία, στην οποία συνετέλεσαν και οι τραγουδιστές, που από αντίδραση στο έργο, δεν τραγουδούσαν σωστά. Ύστερα από μερικές παραστάσεις το έργο αντικαταστάθηκε από άλλη όπερα.

Οι «Γάμοι του Φίγκαρο» γνώρισαν την επιτυχία, όταν παρουσιάστηκαν στην Όπερα της Πράγας.

Ο Mozart έγραψε για το θεατρικό έργο του Beaumarchais μια γεμάτη ζωντάνια, σπινθηροβόλα μουσική. Η φωτεινή ορχηστρική εισαγωγή της όπερας μας εισάγει με αριστουργηματικό τρόπο στο πνεύμα του όλου έργου.

A. Μπαλτάς

RICHARD STRAUSS (1864-1949)
ΣΕΡΕΝΑΤΑ ΓΙΑ ΠΝΕΥΣΤΑ
ΣΕ ΜΙ ΥΦΕΣΗ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 7

Ο Ρίχαρντ Στράους έγραψε τη *Σερενάτα για πνευστά* το 1881 σε ηλικία δεκαεπτά ετών. Έτσι, το έργο αυτό μπορεί να θεωρηθεί μια πρώτη αυτόνομη σύνθεση, αφού ο συνθέτης ολοκλήρωσε τις σπουδές σύνθεσης το 1880 με μια συμφωνία και το κουαρτέτο εγχόρδων σε λα.

Η πρώτη εκτέλεση του έργου έγινε στις 27 Νοεμβρίου 1882 στη Δρέσδη. Επομένως, είναι το πρώτο έργο του νεαρού συνθέτη που παρουσιάστηκε εκτός Μονάχου και άφησε θετικές εντυπώσεις. Ειδικά ο μεγάλος μαέστρος von Bülow πείσθηκε πως ο 17χρονος διέθετε πραγματικά μουσικό ταλέντο.

Η σερενάτα για πνευστά βασίζεται στην κλασική δομή της σονάτας. Φανερώνει ωστόσο ήδη το προσωπικό ιδίωμα του συνθέτη στα δύο θέματα: Το πρώτο από το όμποε στην αρχή και το δεύτερο από το κλαρινέτο και το κόρνο μαζί. Είναι ένα «φρέσκο» και ηχηρό κομμάτι, που δείχνει ήδη τη μαεστρία του Στράους στη χρήση των οργάνων.

Evelin Voigtmann

JOAQUIN RODRIGO (1901-1999)
ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΚΙΘΑΡΑ & ΟΡΧΗΣΤΡΑ
CONCIERTO DE ARANJUEZ (1939)

Η πρώτη εκτέλεση του έργου αυτού - γνωστότερου ως *Κοντσέρτο ντε Αρανκουέθ* - έγινε στη Μαδρίτη στις 11 Δεκεμβρίου 1940 και θεωρήθηκε μουσικό γεγονός πρώτου μεγέθους, χάρη στις λύσεις που έδωσε ο συνθέτης στα προβλήματα που παρουσιάζει το χράγμιμο ενός κοντσέρτου για σόλο κιθάρα και ορχήστρα.

Το ορχηστρικό tutti, το οποίο συνήθως στα κοντσέρτα εξαγγέλλει μεγαλόστομα τα δύο θέματα του πρώτου μέρους, έχει εδώ αντικατασταθεί από ένα σύντομο πρελούδιο. Σ' αυτό η κιθάρα, σπληνιζμένη σε ένα υιθυριστό ισοκράτη των βαθυκόρδων, παίζει ένα πολύ χαρακτηριστικό ρυθμικό μοτίβο. Το μοτίβο αυτό αυξάνει σε ένταση βαθμιαία και παρακωρεί τη θέση του σ' ένα άλλο, περισσότερο ενεργητικό θέμα, που οδηγεί στην επανάληψη ολόκληρης της εισαγωγής πρώτα από τα έγχορδα, κατόπιν από ολόκληρη την ορχήστρα. Τα βιολιά εκθέτουν το πρώτο θέμα, το οποίο συνοδεύεται από το ρυθμικό σχήμα της εισαγωγής. Το δεύτερο θέμα, αντίθετα με τα καθιερωμένα, εμφανίζεται στην ίδια τονικότητα με το πρώτο και ποικίλλεται με μια cadenza, ύστερα από την οποία έρχεται μια μικρή coda, βασισμένη πάνω στην εισαγωγή.

Το δεύτερο μέρος ανοίγει με αρπίσματα της κιθάρας, ανάμεσα στα οποία υιώνεται λυπημένη, νοσταλγική η φωνή του αγγλικού κόρνου. Στη συνέχεια, η κιθάρα αποκρίνεται επαναλαμβάνοντας μονάχη την ίδια μελωδία. Το θέμα αυτό θα εμφανιστεί άλλες δύο φορές: την πρώτη από την κιθάρα, τη δεύτερη από ολόκληρη την ορχήστρα.

Το μοναδικό θέμα του τρίτου μέρους, νευρώδες και χαριτωμένο, αναπτύσσεται σε φόρμα Rondo.

Από το μουσικό αρχείο της Κ.Ο.Θ. (1983)

GEORG PHILIPP TELEMANN (1681-1767)
ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ 2 ΚΟΡΝΑ
& ΕΓΧΟΡΔΑ ΣΕ ΡΕ ΜΕΙΖΟΝΑ

Ο Γκέοργκ Φίλιπ Τέλεμαν, ο σπουδαίος αρχιμουσικός του Αμβούργου, έγραψε αρκετά έργα για κόρνο και ορχήστρα. Στα περισσότερα χρησιμοποιεί δύο κόρνα σε συνδυασμό, αφού μαζί μπορούσαν να σχηματίζουν μια αρμονική σειρά συγχορδιών. Αν και δεν είναι γνωστό πότε ο Τέλεμαν έγραψε το *Κοντσέρτο για δύο κόρνα σε ρε μείζονα*, πρέπει να υποθέσουμε πως το προόριζε για εξαιρετικούς δεξιότεχνες του οργάνου, αφού στην εποχή του τα κόρνα δεν είχαν καθόλου κλειδιά.

Το *Κοντσέρτο για δύο κόρνα σε ρε μείζονα*, χωρισμένο σε τέσσερα μέρη, παρουσιάζει στις χρήστες ενόπιτες αρκετή δεξιοτεχνία για τους δύο σολίστ. Στο Α' μέρος (*Spiritoso*, μα non allegro) κυριαρχεί ένα χιορταστικό θέμα με παρεστιγμένα, το οποίο εμφανίζεται πρώτα στα έγχορδα και στη συνέχεια στα κόρνα, αναπτύσσοντας έτσι έναν διάλογο μεταξύ των δύο ομάδων.

Ένα σύντομο Adagio των εγχόρδων εισάγει το Β' μέρος. Σ' αυτό αρχίζουν πρώτα τα κόρνα το θέμα του Allegro, το οποίο παρουσιάζεται από τις δύο ομάδες κυρίως μέσα από μετατροπές.

Για να ξεκουραστούν οι σολίστ, ακολουθεί ένα εκφραστικό largo, το οποίο ωστόσο σε μια σύγχρονη έκδοση του Edmond Leloir εμφανίζει και τα δύο κόρνα μαζί.

Το κοντσέρτο ολοκληρώνεται μ' ένα χορευτικό Allegro assai και βασίζεται στον δημοφιλή για την εποχή του Τέλεμαν τύπο της gigue (ζιγκ).

E. Voigtmann

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ (1904-1949) ΠΕΝΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΓΧΟΡΔΩΝ

Ο Νίκος Σκαλκώτας, φυσικός και πνευματικός μαθητής του Άρνολντ Σαίνμπεργκ, άφησε πίσω του ένα συνθετικό έργο μεγάλο, τόσο σε διαστάσεις όσο και σε σημασία, που μόνο μετά το θάνατο του άρχισε να διαδίδεται, να ακούγεται, να μελετιέται συστηματικά και να αναγνωρίζεται. Είναι ο μεγάλος σημαιοφόρος του δωδεκαφθογγισμού στην Ελλάδα, του ριζοσπαστικού αυτού συστήματος μουσικής σύνθεσης που σημάδεψε την Ευρώπη από το 1920 και μετά, το οποίο παρακολούθησε (και διδάχτηκε) σχεδόν από τη γέννηση του και που το ανέπτυξε στη συνέχεια με ένα δικό του προσωπικό τρόπο.

Οι «Ελληνικοί Χοροί» του, συνολικά 36 στον αριθμό, χράφηκαν ανάμεσα στα έτη 1933-36, δηλαδή αμέσως μετά την επιστροφή του συνθέτη στην Ελλάδα από το εξωτερικό (όπου σπούδασε με τους Βίλλυ Χές, Κούρτ Βόιλ και Πάουλ Γιάρνναχ). Έργα παραδοσιακά, είναι από τα πιο προσιτά και πολυπαιχμένα κομμάτια του. Από τους χορούς αυτούς, που είναι γραμμένοι για ολόκληρη ορχήστρα, μετέγραφε μερικούς για ορχήστρα εγχόρδων. Κάθε χορός (Ηπειρωτικός, Κρητικός, Τσάμικος, Αρκαδικός, Κλέφτικος) είναι στη βάση του μια μονομελής φόρμα. Το σύνολο των χορών είναι ένα υπόδειγμα σύνθεσης που αξίζει να το μελετήσει κανείς, ένα υπόδειγμα παραδοσιακής ελληνικής σύνθεσης για την ανάπτυξη του μελωδικού υλικού, την εναρμόνιση των μελωδιών και την ενορχηστρωτική διαύχειά του. Η ελληνικότητα της μουσικής αυτής δεν έγκειται μόνο στις λαϊκές μελωδίες της. Είναι ένα μυστήριο που ούτε εντοπίζεται με το λόγο ούτε περιγράφεται με λόγια, ένα μυστήριο που μόνο ένας μεγάλος συνθέτης, σαν μύστης και σαν προφήτης, ξέρει να το πραγματοποιήσει.

Άδοξα τέλειωσε τη ζωή του αυτός ο τόσο σημαντικός Έλληνας συνθέτης. Αναγνωρισμένος στο εξωτερικό από την περίοδο των σπουδών του, δεν κατάφερε να αναγνωριστεί στην πατρίδα του, όταν επέστρεψε. Εσωστρεφής σαν άνθρωπος, ήταν ο κατεξοχήν τύπος του απομονωμένου καλλιτέχνη, που το έργο του βρίσκει τη δικαίωσή του μόνο μετά το θάνατο. Ο Μίνως Δούνιας γράφει το 1949, αμέσως μετά το θάνατο του συνθέτη: «... Ποιας μορφής ήταν η πνευματική σύγκρουση που έζησε ο Σκαλκώτας, όταν επέστρεψε στα 1933 στη Μητέρα Ελλάδα, δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω. Όταν τον ξανα συνάντησα εδώ στις Αθήνας έπειτα από τριετή χωρισμό, βρέθηκα προ ενός ανθρώπου γυμνικά τραυματισμένου ανεπανόρθωτα, παραγκωνισμένου, υποχρεωμένου να ζει κάτω από τη σκιά μικρών ταλέντων και την πίεση μιας βιοπάλης σκληρής και αδυσώπητης, θαυμάζει κανείς πώς αυτός ο καλλιτέχνης που γνώρισε τόσες τιμές στο μεγαλύτερο ίσως τότε μουσικό κέντρο της Ευρώπης, εδώ, στον μικρό τόπο που τον χέννησε, βρέθηκε ξαφνικά στο περιθώριο. Όσο κι αν παραδεχθούμε ότι η επαναστατική τεχνοτροπία του Σαίνμπεργκ, που ακολούθησε σε γενικές γραμμές ο Σκαλκώτας, ήταν ίσως ξένη προς την ελληνική ιδιοσυγκρασία, παραμένει εκπληκτικό το γεγονός ότι οι μουσικοί ηχέται και τα καλλιτεχνικά ιδρύματα του τόπου μας τόσο λίγο ενδιαφέρθηκαν να προσφέρουν πνευματική υποστήριξη, δετική, ουσιαστική βοήθεια σ' ένα ταλέντο τόσο ιδιότυπο, το σπανιότερο ίσως που έχει αναδείξει ως τώρα ο τόπος μας. Ο ίδιος δεν ανήκε στην τάξη των επιτίδειων, ούτε εκείνων που κατέρχονται στον αγώνα με το σπαθί στο χέρι. Δεν επολέμησε για την επιβολή της τέχνης του. Από την πρώτη επαφή με την ελληνική καλλιτεχνική πραγματικότητα, έπειτα από την πρώτη αντίδραση του παχερού περιβάλλοντος, εχκατέλειπε αποκαρδιωμένος τον αγώνα και κλείστηκε στον εσωτερικό του κόσμο, μακριά από κάθε μάταιη επιδίωξη. Ωστόσο, δεν έτρεφε κακία για κανένα. Ποτέ μου δεν τον άκουσα να επικρίνει συναδέλφους του, αντίθετα, για όλους, και τους πιο ασήμαντους ακόμη, είχε να πει έναν καλό λόγο...».

Κάθε συναυλία στην οποία ακούγονται έργα Ελλήνων συνθετών μπορεί να χαροποιεί μερικούς, άλλους όμως, τους τυφλούς εραστές της δυτικοευρωπαϊκής «κλασικής» μουσικής, μπορεί να τους χεμίζει δυσφορία. Σε οποιαδήποτε περίπτωση «ξύνονται» μερικές πληχές: Πού βρίσκεται και τι μπορεί να φτιάξει ο νεοέλληνας συνθέτης; Πόσο προκαθορισμένη είναι η μοίρα του; Ποια είναι η κοινωνιολογία της ελληνικής μουσικής πραγματικότητας; Τι θέση παίρνει η πολιτεία, η μόνη υπεύθυνη τελικά, απέναντι στο δέμα μουσική; Αυτά και αναρίθμητα άλλα ερωτήματα προβάλλονται, που δε φαίνεται πως θα βρουν την απάντησή τους σύντομα.

+ Κ. Γριμάλδης

CLAUDE DEBUSSY (1862-1918) ΡΑΨΩΔΙΑ ΑΡ.1 ΓΙΑ ΚΛΑΡΙΝΕΤΟ & ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Η πρώτη ραγωδία για κλαρινέτο του Debussy χράφηκε μέσα σε ένα κλίμα συνεργασίας με το Conservatoire των Παρισίων και έχει την ακόλουθη ιστορία.

Ο Fauré, σαν διευθυντής του Conservatoire, κάλεσε τον 47χρονο Debussy ως κριτικό μέλος της επιτροπής σε διαγωνισμό πνευστών. Έτσι για τον Debussy, που είχε ιδιαίτερη συμπάθεια στο φλάουτο και στο αγγλικό κόρντο, ο διαγωνισμός ήταν μια ευκαιρία να δει καλύτερα τις δυνατότητες και άλλων πνευστών, όπως του κλαρίνου.

Η ραγωδία, γραμμένη αρχικά για κλαρίνο και πιάνο, αφιερώθηκε στον κλαρινετίστα Paul Mimar και παίχτηκε από τον ίδιο το 1911 στην Ανεξάρτητη Εθνική Εταιρία. Ήταν η εποχή που η εταιρία αυτή, που μεταξύ των μελών της ήταν και ο Saint-Saëns, προωθούσε και έδινε την ευκαιρία να παίζονται νέες συνθέσεις.

Στη συνέχεια η ραγωδία μετατράπηκε σε έργο για ορχήστρα και κλαρίνο και ο χαρακτήρας της άλλαξε. Έτσι, το μέρος του πιάνου μετατράπηκε σε μια ποικίλη, ραφινάτη σύνθεση που πλησιάζει το πρελούδιο. Το όλο έργο μοιάζει να είναι για μουσική δωματίου, όπου το κλαρίνο έχει τον πρωτεύοντα ρόλο και η ορχήστρα συνοδεύει διακριτικά, μια και στον Debussy είναι ξένη η ιδέα του ανταγωνισμού ανάμεσα στο σόλο όργανο και στην ορχήστρα.

Στις κλασικές συμφωνικές φόρμες των προηγούμενων συνθετών ο Debussy έχει αντιπαραβάλει έργα, όπως τα *"Images"* και *"Nocturnes"*, που δείχνουν τις αναφορές του ανάμεσα στο συμβολισμό και στον ιμπρεσιονισμό.

Το «Ονειρώδες αρχό» και «πολύ ρυθμικό» εναλλάσσονται αμοιβαία στη ραγωδία του. Όσο για την ορχήστρα χρησιμοποιεί και 3^ο φαγκότο και τρομπέτες και τρίγωνο. Η μελωδική γραμμή είναι ξεκάθαρη, όπως και η υπεροχή των ξύλινων πνευστών με τα soli τους.

Στη ραγωδία, η παρουσία του κλαρινέτου είναι συνεχής, η δε επεξεργασία του αρχικού κομματιού (ραγωδία για κλαρίνο και πιάνο) δεν είναι απλώς διασκευή, αλλά μια καινούρια δημιουργία.

Ο Debussy είπε ότι *«αυτό το κομμάτι είναι σίγουρα ένα από τα πιο αγαπητά που έχω χράγει»*.

R. Zimmermann

OSCAR LORENZO FERNANDEZ (1897-1948)
BATUQUE: DANZA DI NEGR
FINALE ΑΠΟ ΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΙΚΗ ΣΟΥΙΤΑ "REISADO DO PASTOREIO"

Ο βραζιλιάνος συνθέτης Όσκαρ Λορέντζο Φερνάντες γεννήθηκε το 1897 στο Ρίο ντε Τζανέιρο, όπου και πέθανε το 1948. Ξεκίνησε σπουδές πιάνου και θεωρίας και συνέχισε σπουδάζοντας αρμονία (Nascimento), αντίστιξη και φούγκα (Braga) στο Εθνικό Μουσικό Ινστιτούτο της γενέτειράς του. Μετά το θάνατο του καθηγητή του, ο Λορέντζο Φερνάντες τον διαδέχθηκε στη διδασκαλία της αρμονίας.

Κατά τη δεκαετία του 1920 ο συνθέτης έλαβε μέρος στις δραστηριότητες της Sociedade de Cultura Musical. Το 1930 ίδρυσε το μουσικό περιοδικό "Illustração musical", το οποίο όμως δεν βρήκε μεγάλη αποδοχή και έτσι σταμάτησε. Από το 1936 μέχρι το θάνατό του διηύθυνε το Βραζιλιάνικο Ωδείο, ίδρυμα που δημιούργησε ο ίδιος. Παράλληλα, πραγματοποιούσε εμφανίσεις ως διευθυντής ορχήστρας.

Τα πρώτα του έργα (1918-1922) είναι κυρίως ρομαντικά και ιμπρεσιονιστικά κομμάτια για πιάνο και για τραχούδι. Με τις συνθέσεις "Trio brasileiro" (1924) και "Cannao sestaneja" (1924) ο Λορέντζο Φερνάντες εμπνεύστηκε έντονα από το εθνικό μουσικό χρώμα της Βραζιλίας, συνδυάζοντάς το με νέες τεχνικές. Η περίοδος 1922-1938 ήταν η πιο δημιουργική εποχή του συνθέτη, δίνοντας έργα όπως το "Suite Sinfonica", το αμερικανο-ινδιάνικο συμφωνικό ποίημα "Imbapara", το "Reisado do Pastoreio" (1930) και την όπερα "Malazarte". Όλα τα παραπάνω έργα πηγάζουν από την παραδοσιακή βραζιλιάνικη μουσική. Από τις υπόλοιπες δημιουργίες του συνθέτη πιο σημαντικά θεωρούνται τα τραχούδια του.

Για το έργο "Reisado do Pastoreio", ο Λορέντζο Φερνάντες αναφέρεται σε αφρο-βραζιλιάνικες παραδόσεις, χωρίς να παρουσιάζει ωστόσο συγκεκριμένα στοιχεία. Το φινάλε του έργου αυτού, το "Batuque", έγινε το πιο δημοφιλές και υποχρεωτικό έργο για τις βραζιλιάνικες ορχήστρες. Εξελίσσεται σε ένα μέρος (Allegro pesante), το οποίο παρουσιάζει τρεις υποενότητες. Ξεκινά με τα κρουστά, στα οποία συμμετέχει το πιάνο, και ένα ρυθμικό οστινάτο στα κοντραμπάσα, που σιγά-σιγά απλώνεται και στα υπόλοιπα έγχορδα.

Τα χάλκινα πνευστά δίνουν το πρώτο μελωδικό στοιχείο, που αναπτύσσεται στη συνέχεια και στα ξύλινα πνευστά, με κυρίαρχο φόντο πάντα το χαρακτηριστικό ρυθμικό μοτίβο. Μετά από την πρώτη κορύφωση, τα τρομπόνια εισάχουν μια καινούργια μελωδία, η οποία συνοδεύεται από ένα διαφορετικό από το προηγούμενο ρυθμικό μοτίβο, σχηματίζοντας έτσι την μεσαία ενότητα. Το κομμάτι κορυφώνεται με την επαναφορά του αρχικού θέματος μέσα σε ξέφρενο φορτίσιμο και ρυθμό. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως το «βραζιλιάνικο μπολερό», σε αναλογία με εκείνο του Ραβέλ.

ASTOR PIAZZOLLA (1921-1992) T A N G O

Ο Αργεντινός συνθέτης και σολίστ του μπαντονεόν Άστορ Πιατσόλα συνένωσε τη μουσική της πατρίδας του με τη δυτική μουσική (αφού σπούδασε στο Παρίσι με τη Nadia Boulanger) μ' έναν χαρακτηριστικά προσωπικό τρόπο. Είναι ο δημιουργός του tango nuevo (τάνγκο νουέβο), ενσωματώνοντας στο παραδοσιακό τάνγκο στοιχεία μίμησης και τζαζ, καθώς και χρωματισμούς, τα οποία εννοχρησιμεύει με ποικιλόμορφους τρόπους. Αν και αυτό το νέο είδος απορρίφθηκε αρχικά στην πατρίδα του απ' τους παραδοσιακούς συνθέτες τάνγκο, στη Γαλλία και στις ΗΠΑ βρήκε χρήγχορα μεγάλη απήχηση, που μετά το 1980 περνά και στην Αργεντινή.

Το Tangazo, έργο χωρίς το αγαπημένο όργανο του συνθέτη, το μπαντονεόν, παρουσιάζει όλα αυτά τα στοιχεία του tango nuevo. Εξελίσσεται σε πέντε ενότητες: *lento-allegro-lento-allegro-lento*.

Στη μελαγχολική εισαγωγή κυριαρχεί μια στοχαστική διάθεση. Το θέμα της αναπτύσσεται προοδευτικά απ' τα χαμηλά έχορδα προς τα ψηλά. Ακολουθεί μια χορευτική ενότητα με χαρούμενη διάθεση και χιουμοριστικά εφέ. Στα ξύλινα πνευστά ενώνονται σταδιακά και άλλα όργανα και οδηγούν σε μία μεγάλη κορύφωση. Στο επόμενο *lento* δεσπόζει μια ήρεμη μελωδία που εκφράζει όλο και περισσότερο πάθος. Η χορευτική διάθεση ξαναζωντανεύει, ώσπου σιγά σιγά χάνεται η μουσική στη σιγή.

Evelin Voigtmann

GIOACCHINO ROSSINI (1792-1868) TARANTELLA: LA DANZA NAPOLITANA

Μετά το 1829, κουρασμένος και άρρωστος, ο Ροσσίνι αποσύρεται από τη σκηνή. Η εποχή της μεγάλης επιτυχίας με τον «*Κουρέα της Σεβίλλης*» έχει περάσει. Ο συνθέτης μένει στο Παρίσι και, εκτός από το *Stabat Mater*, γράφει κυρίως ευκαιριακά κομμάτια για διάφορα πρόσωπα της κοινωνίας ή για μουσικές βραδιές σε ιδιωτικό κύκλο. Έτσι δημιουργούνται μετά το 1830 οκτώ κομμάτια για φωνή και πιάνο και τέσσερα ντουέτα για διαφορετικές περιπτώσεις, τα οποία συγκεντρώνονται το 1835 από τον Τρουπενας σε μια συλλογή με τίτλο «*Les soirées musicales*» (Τα μουσικά απογεύματα).

Το έργο «*La danza*» είναι ένα από αυτά τα πετυχημένα κομμάτια, που δείχνουν πως ο συνθέτης δεν είχε χάσει τη μουσική του έμπνευση. Το κομμάτι προσφέρεται για εννοχήστρωση, που είναι του Carl Stueber, και παρουσιάζει τη ζωντάνια και τη χορευτικότητα της tarantella, ενός γρήγορου χορού με ρυθμό που θυμίζει στρόβιλο.

Evelin Voigtmann

J. BRAHMS (1833-1897) ΟΥΓΓΡΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ, ΑΡ. 5 & ΑΡ. 6

Οι χοροί ήταν σε όλες τις εποχές ένα αγαπητό θέμα για τους συνθέτες. Ειδικά στην ρομαντική εποχή, εκτός από τα βαλς, οι «εθνικοί» χοροί, όπως μαζούρκα, πολωνέζ και άλλοι, είναι οι επικρατέστεροι. Έτσι και ο Μπραμς έγραψε διάφορους κύκλους χορών, κυρίως για πιάνο, είτε για δύο είτε για τέσσερα χέρια, ανταποκρινόμενος στη ζήτηση του είδους για τη μουσική στα σαλόνια. Το 1869 εκδίδονται τα πρώτα τεύχη με τους *Ουγγρικούς Χορούς* για τέσσερα χέρια.

Ο Μπραμς, ο οποίος έτρεφε ιδιαίτερη αγάπη για τη δημοτική μουσική, είχε καταγράψει τσιγγάνικες μελωδίες κατά τη διάρκεια της περιοδείας του στην Ουγγαρία με τον Ούγγρο βιολονίστα Remenyi. Αυτές τις μελωδίες επεξεργάστηκε αρχότερα στον κύκλο των *Ουγγρικών Χορών* με χαρακτηριστική ευαισθησία, έτσι ώστε να μην δίνει απλώς μια απομίμηση της ουγγρικής μουσικής, αλλά να την εμπλουτίζει στο πνεύμα της έντεχνης μουσικής. Το 1880 είχε εκδόσει μια δεύτερη σειρά, απ' την οποία μάλιστα επεξεργάστηκε τρεις χορούς και για ορχήστρα.

Η ιδιαίτερη επιτυχία που γνώρισαν οι χοροί αυτοί οδήγησαν αρχότερα και σε άλλες ενορχηστρώσεις, από τις οποίες η πιο γνωστή είναι του A. Parlow. Οι δύο χοροί που παρουσιάζονται απόγε, αρ. 5 (σε σολ-ελάσσονα, Allegro) και αρ. 6 (σε ρε μείζονα, Vivace), φανερώνουν την ζωντάνια των ρυθμών και τον αρμονικό πλούτο αυτής της χερμάτης πάθος μουσικής.

E. Voigtmann

ANTONIN DVOŘÁK (1841-1904) ΣΛΑΒΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ, ΑΡ. 1 & ΑΡ. 8, ΕΡΓΟ 46

Ύστερα από την εκκάρδια σύσταση του Μπραμς, ο εκδότης Σίμροκ δέχτηκε να εκδόσει έργα του άγνωστου τότε ακόμη Τσέκου συνθέτη Άντονιν Ντβόρζακ. Μια πρώτη σύνθεσή του είχε τόσο μεγάλη απήκηση, που ο εκδότης έδωσε και άλλη παραγγελία στον Ντβόρζακ: Να γράψει μια σειρά χορών για πιάνο σαν τους *Ουγγρικούς* του Μπραμς, αλλά με σλαβικό χρώμα.

Έτσι ο Ντβόρζακ έγραψε το 1878 την πρώτη σειρά των οκτώ *Σλάβικων Χορών*, έργο 45 για πιάνο, οι οποίοι είχαν τόσο μεγάλη επιτυχία, ώστε ο συνθέτης τούς επεξεργάστηκε αμέσως για ορχήστρα. Οκτώ χρόνια αρχότερα ακολούθησε και μια δεύτερη σειρά, πάλι οκτώ *Σλάβικων Χορών*, έργο 72, και οι δύο σειρές αυτές συγκαταλέγονται στα δημοφιλέστερα έργα του Ντβόρζακ.

Ενώ ο Μπραμς επεξεργάζεται στους *Ουγγρικούς Χορούς* τσιγγάνικες μελωδίες, ο Ντβόρζακ δημιουργεί ο ίδιος τις μελωδίες των *Σλάβικων Χορών*, φυσικά μέσα στο πνεύμα και τον χαρακτήρα της δημοτικής μουσικής της πατρίδας του. Οι χαρακτηριστικοί ρυθμοί των τσέκικων χορών, όπως του Furiant ή της Polka και άλλων, συνδυάζονται με το ιδιαίτερο μελωδικό και αρμονικό ιδίωμα του συνθέτη και αποπνέουν ατμόσφαιρα χαράς και ευθυμίας.

E. Voigtmann

οι επόμενες συναυλίες...

Τρίτη 10 / 09

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΥΛΙΝΩΝ ΠΝΕΥΣΤΩΝ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΕΧΝΗ"

Αίθουσα Τελετών του Α.Π.Θ.

21.00

Διευθυντής ορχήστρας:

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Σολίστ οι προκριθέντες στην τελική φάση του διαγωνισμού σε πρόγραμμα της επιλογής τους

Δευτέρα 16 / 09

GAIA Όπερας

"25 Χρόνια από το Θάνατο της Μαρίας Κάλλας"

ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

21.00

Διευθυντής ορχήστρας:

Νίκος Αθηναίος

Σοπράνο:

Δήμητρα Θεοδοσίου

Κυριακή 29 / 09

Όπερα

Rigoletto

του Giuseppe Verdi

ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

21.00

Διευθυντής ορχήστρας:

Νίκος Αθηναίος

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Επόμενες παραστάσεις της όπερας: 1, 3, 5, 7 και 9 Οκτωβρίου 2002

Εισιτήρια για το Rigoletto προπωλούνται στα Ταμεία του Μεγάρου Μουσικής (τηλ. 0310-895938)

Κ.Ο.Θ.

**ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

*Αν. Καλλιτεχνικός
Διευθυντής
Μίκης Μιχαηλίδης*

*Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης*

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ
Εξάρχοντες
Δημήτρης Χανδράκης

Κορυφαίοι Α΄
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος

Tutti
Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Εύη Δελφίνοπούλου
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παππά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Έκτωρ Λάππας
Αναστασία Μισυρλή
Μαρία Μητριζάκη
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Νίκος Τσανακάς

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ
Κορυφαίοι Α΄
Ανθή Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου

Κορυφαίος Β΄
Νικόλαος Αρχοντής
Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti
Μίμης Τοπσιδής
Αθανάσιος Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Ελευθέριος Αδομόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Μαρία Ζαχαριάδου
Ξένη Λουκίδου

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ
Βασίλης Ξαγάρης
Αντώνης Ευστρατίου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλασίκη

ΒΙΟΛΕΣ
Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Lutz Kühne

Κορυφαίοι Β΄
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτασ

Tutti
Ειρήνη Παραλίκια
Χρήστος Βλάχος
Φελίτσια Ποπικά
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Σπύρος Τάκας

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Πάτρας
Βασίλης Σαΐτης
Δημήτρι Γκουντιμόβ

Κορυφαίος Β΄
Ρένος Μπαλτάς
Απόστολος Χανδράκης

Tutti
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Κοντογιαννάκη
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Ζόραν Στέπιτς
Ίλινα Νάκη-Φερένσε
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ
Κορυφαίος Α΄
Γεώργιος Γράλιστας
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄
Ιωάννης Χατζής

Tutti
Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Λεωνίδα Κυρίδης
Αγάπη Παρθενάκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Πέτρος Σουσαμάγλου
Νίκος Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β΄
Ίλιε Μακοβέι
Γεώργιος Κανάτσος
Ιωάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκίης

ΟΜΠΟΕ
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄
Νικόλαος Καλπαξίδης
Βλαντιμίρ Γκάνεβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γρασινίδης

Κορυφαίοι Β΄
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Οβίντιου Καπλέσκου

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Βασίλης Ζαράγκας
Γιώργος Παλιτής

Κορυφαίος Β΄
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ
Κορυφαίοι Α΄
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Christian Beemelmans
Κωνσταντίν Ιστράτε

Κορυφαίοι Β΄
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζό

Tutti
Νίκος Δραγομόνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ
Κορυφαίοι Α΄
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας

Κορυφαίος Β΄
Γεώργιος Αβράμογλου
Μίκος Μπαχαρίδης

Tutti
Ιωάννης Σισμανίδης
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Κόκκορας
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β΄
Δημήτριος Νέτσκας
Φώτης Δράκος
Λουκάς Παρθένης

Tutti
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ
Κορυφαίος Β΄
Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτριος Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεφ

ΚΡΟΥΣΤΑ
Κορυφαίος Β΄
Κωνσταντίνος Χανής

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΠΙΑΝΟ
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΑΡΠΑ
Κατερίνα Κίτσου

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	20, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ	12, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	9, 00 €
ΜΕΙΩΜΕΝΟ*	
ΠΛΑΤΕΙΑ - ΘΕΩΡΕΙΑ	9, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	6, 00 €

**(εκπαιδευτικοί, φοιτητές, σπουδαστές, μαθητές ωδείων)*

[ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΕΚΠΤΩΣΗ 25%]

*Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ. (Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών),
Δευτέρα έως Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 18:00 - 20:00 και Παρασκευή 10:00 - 13:00*

Τηλέφωνο ταμείου: 0310 236990

*Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα
Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω*

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαχνητοφώνηση κατά την διάρκεια της συναυλίας.

Κ.Ο.Θ.
ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ Κολοκοτρώνη 21, 564 30 Θεσσαλονίκη

☎ 0310 589156 -160 & 589163

fax: 0310 604854

e-mail: info@koth.gr

design by C.F. FIDELIS

